

ה"ת 66326/03/17 - אריק בן חמו נגד מדינת ישראל, אשר אברהמי

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 66326-03-17 בן חמו נ' מדינת ישראל ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת קרן מילר
מבקש	אריק בן חמו
נגד	
משיבים	1. מדינת ישראל 2. אשר אברהמי

בשם המבקש עו"ד דוד עמר

בשם המשיב 2 עו"ד אושרי פרי

החלטה

1. בפני בקשה להחזרת תפוס לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969.

2. המבקש הוא בעל חנות והמשיב 2 (להלן "המשיב") עבד אצלו במשך מספר שנים עובר לאירוע נשוא תיק זה. ביום 30.11.2016 התקשר המבקש למשטרה וטען כי המשיב גנב ממנו רכוש ותיקף אותו. המבקש טען בפני שוטר שהגיע למקום האירוע כי ביצע מעקב אחרי המשיב לאחר שחשד כי הוא גונב ממנו, וראה אותו יוצא מחנותו עם שקית אפורה ששם אותה בתא המטען של רכבו. המבקש שניגש למקום ראה שהשקית מכילה מספר פקטים של סיגריות והחל להתעמת עם המשיב בטענה שהסיגריות נגנבו מהחנות.

3. השוטר תפס את השקית עם הסיגריות וכן ביצע חיפוש ברכבו של המשיב ושם תפס בתא הכפפות 5 קופסאות סיגריות, ובמושב שליד הנהג שני פנקסי גירוד של מפעל הפיס.

4. לאחר ביצוע מספר פעולות חקירה בתיק הוחלט על סגירתו בעילה של חוסר ראיות. הן המבקש והן המשיב טוענים כל אחד כי הרכוש שנתפס שייך לו וכי יש להחזירו לידי.

5. בדיון שנערך ביום 5.6.2017 נחקרו הצדדים על תצהיריהם והוגשו ראיות נוספות.

6. אציין תחילה כי בקשה מעין זו במסגרתה תיק החקירה נסגר וישנם שני טוענים לזכויות ברכוש שנתפס צריכה להיבחן באופן כללי על פי עקרונות המשפט האזרחי. יש להדגיש כי אין מדובר בהכרעה בזכויות קנייניות בתפוס, אלא הכרעה בדבר זכותו של מי מהצדדים להחזיק בתפוס בהעדר הכרעה אחרת של בית משפט מוסמך. וכך נקבע על ידי בית המשפט העליון:

"ההחלטה המתקבלת על-פי סעיף 34 מכריעה אפוא סופית בדבר הזכות להחזיק בחפץ שנתפס, במובן

זה שאם לא יינקט הליך משפטי נפרד (כגון הגשת תביעה), יישאר החפץ בידי הצד שלו הוא נמסר מכוח ההחלטה...

כאשר המחלוקת היא בין המשטרה המבקשת להחזיק את החפץ לצורך המשפט הפלילי כמפורט בסעיף 34 לבין הטוען לזכות בו, לרבות הנאשם, ההליך הוא פלילי באופיו, שכן תפיסת המשטרה את החפץ אינה נובעת מזכות אזרחית, אלא מסמכויות שהוענקו לה בחוק הנוגעות לקיום ההליך הפלילי. מנגד, כאשר המחלוקת הינה בין צדדים שכל אחד מהם טוען לזכות אזרחית במשאית, ההכרעה היא על-פי עקרונות המשפט האזרחי, וההליך הוא אזרחי אפוא" (בש"פ 3049/95 אבו עדרה נ' מדינת ישראל, פ"ד מט(4) 146 (1995)).

7. יש להוסיף ולציין כי מאחר שהמבקש מייחס למשיב עבירה פלילית של גניבה, מידת השכנוע הנדרשת ממנו להוכחת טענותיו, מבחינת כמות ואיכות ראיותיו, הינה גבוהה מהמקובל במשפט אזרחי רגיל (ראו ע"א 475/81 זיקרי נ' "כלל" חברה לביטוח בע"מ, פ"ד מ(1) 589 (1986); ע"א 9555/10 הופמן נ' יפה, פסקה 33 (15.7.2013)).

מן הכלל אל הפרט

8. אכן הוצגו לי ראיות המעלות חשד מסוים כנגד המשיב. ראשית הוצג לי סרטון ממצלמות האבטחה בחנות בו נראה לכאורה המשיב עושה פעולה שתגרום לניתוק מצלמות האבטחה ומיד לאחר מכן רואים כי ישנה קפיצה בצילום. כמו כן המבקש טוען כי ראה את המשיב מחייג מספר מסויים וחייג בעצמו אליו והתברר כי הנמען הוא סוחר סיגריות. בחקירתו מכחיש המשיב כל הכרות עם אותו סוחר או עם מספר הטלפון שלו. החוקר בודק, בהסכמתו של המשיב, בטלפון הנייד של המשיב ומגלה כי מספר זה מופיע במכשיר. המשיב לא הצליח לספק הסבר לכך. גם הסבריו של המשיב להימצאות הסיגריות ברכבו אינם נקיים מספקות לאחר שלא יכול היה למסור את שם האדם ממנו קנה את הסיגריות או מספר טלפון שלו וכן לא הציג קבלה על עסקה זו.

9. למרות האמור, אני סבורה כי הראיות האמורות יכולות אמנם לבסס חשד סביר לצרכי חקירה אך אינן יכולות לבסס טענה חמורה של גניבה ברמה הנדרשת לצורך בקשה זו.

10. אציין כי הסבריו של המשיב אמנם מעלים ספק אך הם יכולים להתיישב עם המציאות. לטענתו קנה את הסיגריות כשבוע וחצי לפני האירוע מרוכל בשם מוחמד שהזדמן למקום. לטענתו אף סיפר על כך למבקש ואמר לו כי קנה את הסיגריות במחיר זול ויוכל למכור אותן ולהרוויח את ההפרש.

11. ראיות נוספות שהובאו על ידי המבקש אינן מסייעות להוכחת טענתו. המבקש הגיש דוחות רווח והפסד לשנת 2016 המוכיחים לטענתו ירידה בהכנסות מסיגריות סביב מועד האירוע. ראשית אומר כי דוחות אלו הוגשו ללא כל חתימה של רואה חשבון עליהם. שנית, וזה העיקר, אין באפשרות דוחות אלו להוכיח את הגניבה הנטענת. אמנם יש ירידה בחודש אוקטובר 2016 בהכנסות מסיגריות מסך של 172 אלף ₪ בחודש ספטמבר לסך של כ-118 אלף ₪, אך דווקא בחודש נובמבר, בו התרחש האירוע נשוא התלונה, יש עליה בהכנסות לסך של כ-143 אלף ₪. הכנסות אלו דומות להכנסות בחודש דצמבר, העומדות על כ-149 אלף ₪, חודש בו כבר לא הועסק המשיב על ידי המבקש לאור התלונה שהוגשה כנגדו. יש לציין כי למשל בחודש אפריל 2016, חודשים מספר לפני האירוע, ההכנסות מסיגריות אף נמוכות יותר ועומדות על כ-139 אלף ₪. לא ניתן אם כן ללמוד דבר מדוחות אלו.

12. המבקש הוסיף והגיש הקלטה של המשיב מלפני כשנה וחצי לטענתו, בה הוא לכאורה מודה בגניבה של כרטיסי ווינר. מבלי להידרש לשאלה במה בדיוק מודה או לא מודה המשיב בהקלטה זו, ברי כי אין באפשרותה להוכיח גניבה שנעשתה לכאורה שנה וחצי לאחר מכן.

13. אוסיף כי מהראיות עולות גם שאלות שלא התבררו באשר לגרסתו של המבקש. מדוח הפעולה של השוטור עולה כי המבקש טען בפניו כי ביצע מעקב אחרי המשיב וראה אותו יוצא מהחנות עם שקית אפורה ושם אותה בתא המטען. כאשר ניגש המבקש לרכבו של המשיב ראה כי השקית מכילה מספר רב של פקטים של סיגריות. מנגד, בהודעתו של המבקש במשטרה עולה גרסה שונה. המבקש שב וטוען כי ביצע מעקב אחרי המשיב, אך לפי גרסה זו הוא צפה במשיב פותח את תא המטען של רכבו ומוציא ממנו שקית שחורה ובה פקטים של סיגריות. כלומר בגרסה זו לא נטען כי המבקש ראה את המשיב לוקח שקית זו מהחנות. דווקא גרסה זו יכולה להתיישב גם עם גרסתו של המשיב.

14. לאור האמור אני סבורה כי טענת הגניבה בנוגע לסיגריות הוכחה ברמה הנדרשת ולפיכך אני מורה על החזרת הסיגריות שנתפסו לידי המשיב.

15. שונים הדברים ככל שמדובר בפנקסי כרטיסי הגירוד שנתפסו. אין מחלוקת כי כרטיסים אלו נלקחו מחנותו של המבקש. בהודעתו הראשונה של המשיב במשטרה טוען המשיב כי המבקש מכר לו את הכרטיסים באותו יום בצהריים תמורת 650 ₪. עם זאת המשיב מודה במפורש כי לא שילם עליהם עדיין (הודעה מיום 30.11.2016 שורה 73). בהודעתו השניה במשטרה משנה המשיב את גרסתו וטוען כי המבקש מוריד את הסכום ממשכורתו של המשיב בתמורה לכרטיסי הגירוד. המבקש צירף תלושי משכורת ושיקים ששולמו למשיב מהם לא עולה כל הורדה כפי שטען המשיב.

16. בנסיבות אלו אני סבורה כי הוכח ברמה הנדרשת כי כרטיסי הגירוד שייכים למבקש ולפיכך הם יוחזרו לחזקתו.

17. אני מעכבת את ביצוע החלטתי עד ליום 19.6.2017 על מנת לאפשר הגשת ערר על ידי הצדדים.

18. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ד סיוון תשע"ז, 08 יוני 2017, בהעדר הצדדים.